

วิธีหาระดับการอ่านของหนังสือ อ่านประกอบวิชาภาษาอังกฤษ

เสงี่ยม เตชะเสนสกุล
บำรุง โตรัตน์

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในหลายระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับสูง ผู้สอนหลายท่านอาจเคยประสบปัญหาอยู่เสมอเกี่ยวกับการเลือกหนังสืออ่านประกอบนอกเวลา ตลอดจนการเลือกข้อความ (passages) ที่จะนำมาให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ ในบางครั้งผู้สอนไม่สามารถเลือกหนังสืออ่านประกอบนอกเวลาและข้อความที่จะนำมาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านได้อย่างเหมาะสม กับระดับความสามารถของผู้เรียน เพราะหนังสือหรือข้อความนั้นยากเกินไปจนผู้เรียนเกิดความท้อถอย หรือง่ายเกินไปจนผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ผู้สอนมักจะพบปัญหาอยู่เสมอว่า หนังสือหรือข้อความที่เราเลือกมานั้น ในบางครั้งเราคิดว่าเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน แต่เมื่อผู้เรียนอ่านแล้วปรากฏว่าหนังสือนั้นยากเกินไป หรือในบางครั้งผู้สอนอาจคิดว่าข้อความหรือหนังสือนั้นยากเกินไป ต่อมาในภายหลังที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วปรากฏว่าง่ายเกินไปก็มี ซึ่งปัญหาเหล่านี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมักพบอยู่เสมอ ดังนั้นเราจะมีวิธีการอย่างไรหรือจะมีเครื่องมืออะไรบ้าง ที่สามารถช่วยเลือกหนังสือหรือข้อความให้ ได้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งวิธีการนั้นไม่ควรสลับซับซ้อนหรือใช้อุปกรณ์มากมาย จนครูภาษาอังกฤษธรรมดาไม่สามารถปฏิบัติได้ จุดมุ่งหมายของบทความนี้ต้องการที่จะเสนอวิธีการหาระดับการอ่านของหนังสืออ่านประกอบนอกเวลาวิธีหนึ่ง ซึ่งไม่ยุ่งยากและซับซ้อนเกินไป พอที่ครูภาษาอังกฤษธรรมดาๆ สามารถนำมาเป็นแนวทางตัดแปลงใช้กับ

นักเรียนไทยได้ หนึ่งวิธีการที่จะเสนอ^{นี้} เป็นเพียงข้อเสนอแนะส่วนหนึ่งเท่านั้น ที่ควรนำมาพิจารณาประกอบในการเลือกหนังสือให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ซึ่งไม่ควรยึดเป็นกฎเกณฑ์ตายตัว เพราะในการสอนอ่าน วิชาภาษาอังกฤษนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย เช่น ประสบการณ์ของผู้เรียน (background experience) วัฒนธรรมและประเพณีที่ปรากฏในท้องเรื่อง ระดับโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ เป็นต้น

ระดับการอ่านคืออะไร ระดับการอ่าน (readability level) หมายถึงระดับความยากง่ายของหนังสือหรือของข้อความ ซึ่งสามารถคิดคำนวณออกมาเป็นเกรดระดับต่างๆ ได้ โดยใช้สูตร ตัวอย่างเช่น หนังสือเล่มหนึ่ง มีระดับการอ่านเท่ากับเกรด ๘ ก็หมายความว่าหนังสือเล่มนั้นเหมาะที่จะใช้ฝึกอ่านกับนักเรียนประมาณระดับเกรด ๘ (เทียบกับนักเรียนไทยได้กับชั้น ม. ๒-ม. ๓ ซึ่งผู้เขียนจะอธิบายในตอนต่อไป)

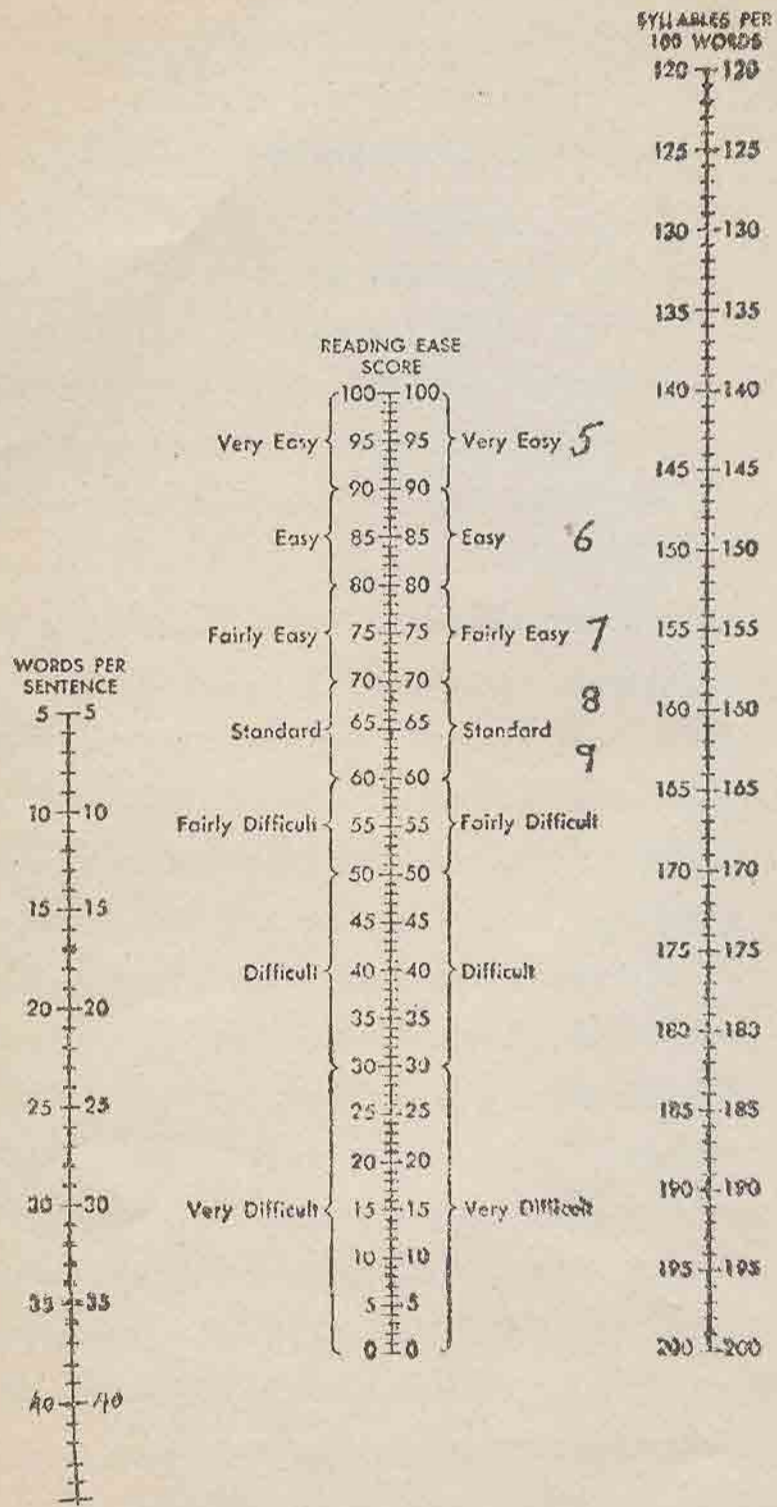
วิธีการระดับการอ่านของหนังสือหรือข้อความมีหลายวิธี เช่น การใช้สูตรของ เดล-ชาล (Dale-Chall Formula) สูตรของฟราย (Fry Formula) สูตรของโบเรล (BeteI Formula) สูตรของเฟลช (Flesch Formula) และสูตรอื่นๆ แต่ละสูตรใช้วิธีการที่แตกต่างกันไป แต่โดยส่วนใหญ่ผลที่ได้จะใกล้เคียงกัน วิธีการหาระดับการอ่านที่จะเสนอต่อไปนี้เป็นวิธีการหาตามสูตรของเฟลช ซึ่งผู้เขียนคิดว่าไม่ยุ่งยากและซับซ้อนพอที่จะปฏิบัติได้จริง

ผู้ที่คิดสูตรนี้คือ รูดอร์ฟ เฟลช (Rudolf Flesch) เฟลชได้ตั้งหลักเกณฑ์ไว้ว่าข้อความที่อ่านนั้นจะยากหรือง่ายขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ (๑) ความยากของคำ (word difficulty) (๒) ความยาวของประโยค (sentence length)

ความยากของคำคืออะไร เฟลชกล่าวว่าคำจะยากหรือง่ายขึ้นอยู่กับจำนวนพยางค์ (Syllable) ที่ประกอบเป็นคำนั้น กล่าวคือคำใดที่ประกอบด้วยจำนวนพยางค์หลายพยางค์ย่อมยากกว่าคำที่ประกอบด้วยจำนวนพยางค์ที่น้อยกว่า (มีข้อยกเว้นบ้างในบางคำ) อย่างไรก็ตามเฟลชเชื่อว่าจำนวนพยางค์สามารถเป็นเครื่องชี้บ่งถึงระดับความยากง่ายของคำได้เป็นอย่างดี

ความยาวของประโยคคืออะไร ตามหลักเกณฑ์ของเฟลชความยาวของประโยค คือจำนวนคำโดยเฉลี่ยต่อ ๑ ประโยค ประโยคที่ประกอบด้วยจำนวนคำหลายคำ (ประโยคยาว) ย่อมยากกว่าประโยคที่ประกอบด้วยจำนวนคำน้อยกว่า (ประโยคสั้น)

ขั้นตอนในการหาระดับการอ่านตามสูตรของเฟลชมีดังต่อไปนี้

๑. เลือกข้อความที่มีความยาวประมาณ ๑๐๐-๑๕๐ คำ มา ๓ ข้อความ จากหนังสือที่เราต้องการหาค่าการอ่าน การเลือกข้อความ ควรเลือกด้วยวิธีการสุ่ม จากทั้งตอนต้น ตอนกลาง และตอนท้ายของหนังสือ ถ้าต้องการหาค่าการอ่านของข้อความที่ยาว ให้สุ่มย่อหน้า (paragraph) โดยย่อหน้าหนึ่ง หรือหลายๆย่อหน้าที่มีจำนวนคำประมาณ ๑๐๐-๑๕๐ คำ การสุ่มควรสุ่มจากทั้งตอนต้น ตอนกลาง และตอนท้ายของข้อความ
๒. เมื่อได้ข้อความครบตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ในแต่ละข้อความให้ดำเนินการดังนี้
- นับจำนวนทั้งหมดว่ามีเท่าไร
  - นับจำนวนพยางค์ทั้งหมด การนับพยางค์ผู้นับควรออกเสียงคำนั้นควบคู่ไปด้วย เพื่อป้องกันการนับผิดพลาด
  - นับจำนวนประโยคทั้งหมด
  - คำนวณหาความยาวของประโยค โดยหาจำนวนเฉลี่ยของคำต่อ ๑ ประโยค การคำนวณให้เอาจำนวนคำทั้งหมดตั้ง แล้วหารด้วยจำนวนประโยค
- $$\text{ความยาวของประโยค} = \frac{\text{จำนวนคำ}}{\text{จำนวนประโยค}}$$
- คำนวณหาความยากของคำ โดยการหาจำนวนเฉลี่ยของพยางค์ต่อ ๑๐๐ คำ การคำนวณให้เอาจำนวนพยางค์ทั้งหมดคูณด้วย ๑๐๐ แล้วหารด้วยจำนวนคำทั้งหมด
- $$\text{ความยากของคำ} = \frac{\text{จำนวนพยางค์} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนคำ}}$$
- นำผลที่ได้ของแต่ละข้อความมาหาค่าเฉลี่ย ตัวอย่างเช่น ได้ความยาวของประโยค (จำนวนคำต่อ ๑ ประโยค) และความยากของคำ (จำนวนพยางค์ต่อ ๑๐๐ คำ) ของแต่ละข้อความดังต่อไปนี้คือ

	ความยาวของประโยค	ความยากของคำ
ข้อความที่ ๑ (หน้า ๕)	๑๔.๗	๑๔๑.๑
ข้อความที่ ๒ (หน้า ๘๗)	๑๓.๔	๑๔๓.๔
ข้อความที่ ๓ (หน้า ๑๖๐)	๑๒.๒	๑๔๐.๓
เฉลี่ย	$\frac{๔๐.๓}{๓}$	$\frac{๔๒.๕๒}{๓}$
	= ๑๓.๔	= ๑๔๑.๒

๓. นำผลที่ได้จากข้อ จ. แทนค่าลงในสูตรที่เฟลชเสนอไว้คือ

$$\text{ระดับการอ่าน} = 206.835 - (.856) \times (\text{ความยากของคำ}) - (1.015) \times (\text{ความยาวของประโยค})$$

$$206.835 - (.856) \times (141.27) - (1.015) \times (13.4)$$

$$\text{ระดับการอ่าน} = 72.3$$

๔. นำผลที่ได้ไปเทียบเป็นเกรดระดับการอ่านจากกราฟความยากง่ายของหนังสือที่ให้มาจากตัวอย่างได้ค่าระดับการอ่านเท่ากับ ๗๒.๓ ถ้าเทียบเป็นระดับความยากง่ายตามกราฟจะอยู่ระดับ "ค่อนข้างง่าย" (Fairly easy) ให้อ่านค่าจากช่อง (Reading Ease Score) ถ้าเทียบเป็นเกรดระดับการอ่านตามตาราง จะอยู่ในระดับเกรด ๑ ซึ่งหมายความว่าเหมาะที่จะใช้ฝึกอ่านกับนักเรียนประมาณระดับเกรด ๗ ของโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ตัวอย่าง การหาระดับการอ่านของข้อความตามสูตรของเฟลช (ตัวอย่างนี้แสดงให้ดู ๑ ข้อความให้สังเกตการนับจำนวนคำ จำนวนพยางค์ และจำนวนประโยค)

จงหาระดับการอ่านของข้อความต่อไปนี้

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	Southwesterners who love Sunshine and still want the pleasures of													
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
	wintertime sports in the snow enjoy an ideal situation in the El Paso area, with													
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36			
	Clouderoft less than two hours away Ski Clouderoft has become the perfect snow													
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	
	settling for skiers and outdoor enthusiasts who want all their ski pleasures close at													
51	hand.													
	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61				
	Ski Clouderoft is found in the nearby Sacramento mountains of southern													
62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
	New Mexico; it towers to a height of 9,000 feet above sea level, just three short													
77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89		
	miles from the neighboring town of clouderoft. The ski area boats three lifts and													
90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101			
	perfectly groomed slopes to accommodate all skiers, from the beginners who have													
102	103	104	105	106										
	never skied before to experts.													

การนับคำ ให้นับคำแต่ละคำเท่ากับ ๑ และนับทุกคำรวมทั้งคำที่ใช้เพื่อแสดงความเกี่ยวพันทางไวยากรณ์ ((function ewords) เช่น a, an the, for, with, to ฯลฯ คำจำพวกช้อยเฉพาะแม้ว่าจะยาวเท่าใดก็ตามและพวกจำนวนเลขให้นับเป็น ๑ คำ

จากตัวอย่างนับจำนวนคำได้ทั้งหมด ๑๐๖ คำ คำที่ ๕๐ คือ "at" และคำที่ ๑๐๐ คือ "who"

การนับจำนวนพยางค์ ให้นับทุกๆ พยางค์ที่สามารถออกเสียงสระได้ ตัวอย่างเช่น cat เท่ากับ ๑ พยางค์, blackbird เท่ากับ ๒ พยางค์, continental เท่ากับ ๔ พยางค์ polio เท่ากับ ๓ พยางค์, through เท่ากับ ๑ พยางค์ คำที่ลงท้ายด้วย -y, -ed หรือ -le ส่วนใหญ่สามารถออกเสียงและนับเป็น ๑ พยางค์ได้ เช่น ready นับเป็น ๒ พยางค์, beetle นับเป็น ๒ พยางค์ ถ้าเป็นตัวเลขให้อ่านออกเสียงแล้วนับจำนวนพยางค์ เหมือนกับคำอื่นๆ ตามปกติ

การนับพยางค์

4 I I 2 I I I I 2 I
Southwesterners who love sunshine and still want the pleasures of
3 I I I 2 2 I 2-3 4 1 3 2-3 1
wintertime sports in the snow enjoy an ideal situation in the El Pasa area, with
2 1 1 1 1 2 3 2 1 2 1
Cloudcroft less than two hours away. Ski Cloudcroft has become the perfect snow
2 1 2 1 2 4 1 1 1 1 1 2 1 1
setting for skiers and outdoor enthusiasts who want all their ski pleasures close at
1
hand.

3 1 1 1 1 2 4 2 1 2
Ski Cloudcroft is found in the nearby Sacramento Mountains of southern
4 1 2 1 1 1 1 3 1 2 1 2 1 1 1
New Mexico; it towers to a height of 9,000 feet above sea level, just three short miles
1 1 2-3 1 1 2 1 1 2-3 1 1
from the neighboring town of Cloudcroft. The ski area boasts three lifts and perfectly
groomed slopes to accommodate all skiers, from the beginners who have never skied
before to experts.

จากตัวอย่างนี้ นับพยางค์ได้ ๑๖๔ ถึง ๑๖๘ พยางค์ ถ้าบางคำสามารถนับเป็น ๒ พยางค์หรือ ๓ พยางค์ แล้วแต่ลักษณะการออกเสียงของแต่ละคำ ซึ่งต่างกันบ้างเล็กน้อย

เช่น "ideal", "neighboring", "area" แต่เพื่อให้ตัวอย่างการคำนวณง่ายขึ้น จะคิดจำนวนพยางค์เป็น ๑๖๘ พยางค์

การนับจำนวนประโยค

การนับจำนวนประโยคให้นับเป็น ๑ ประโยค ของในแต่ละ ๑ หน่วยของความคิดของประโยคหรืออนุประโยค (each unit of thought) ที่จบประโยคด้วยเครื่องหมายที่พาด (periods), ประจัญช์ (?), อัคเจรีย์ (!), อัฒภาค (:), และเครื่องหมายจุดคู่ (:), ประโยคที่ไม่สมบูรณ์บางครั้งนับเป็น ๑ ประโยค เช่น ประโยค "What did the minister talk about?" "Sin" ให้นับเป็น ๒ ประโยค หรือประโยค There are two arguments against this plan: (๑) It was not expensive (๒) it was not impractical. นับเป็น ๑ ประโยค เนื่องจากเป็นอนุประโยค ๒ ประโยคที่กันด้วยเครื่องหมายจุดภาค (,)

ประโยค "There were three people at present Mary, Robert, and John." นับเป็น ๑ ประโยค เนื่องจากคำที่ตามหลังเครื่องหมายจุดสองจุด (:), ไม่ได้เป็นหน่วยของความคิดที่สมบูรณ์ ประโยค The project is supported to : (a) provide training (b) stimulate suggestions ให้นับเป็น ๑ ประโยค ประโยคลักษณะนี้แม้จะยาวมาก จนอยู่ในรูปของย่อหน้า (paragraph) ก็ให้นับเป็น ๑ ประโยค ประโยคบทสนทนา ให้นับจำนวนคำ "said" หรือคำอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น ประโยค He said : "I have to go." ให้นับเป็น ๑ ประโยค ประโยค "That's ali very well" he replied, showing that he didn't believe a word of what he said. ให้นับเป็น ๑ ประโยคเช่นเดียวกัน

จากตัวอย่างข้างต้นนับจำนวนประโยคได้ทั้งหมด ๕ ประโยค คำสุดท้ายของประโยคที่ ๑ คือ "away" คำสุดท้ายของประโยคที่ ๒ คือ "hand" คำสุดท้ายของประโยคที่ ๓ คือ "New Mexico" คำสุดท้ายของประโยคที่ ๔ คือ "Cloudcroft" และคำสุดท้ายของประโยคที่ ๕ คือ "experts"

จากตัวอย่าง

นับจำนวนคำได้ = ๑๐๖ คำ

นับจำนวนพยางค์ได้ = ๑๖๘ พยางค์

$$\begin{aligned}
\text{นับจำนวนประโยคได้} &= 5 \text{ ประโยค} \\
\text{ความยาวของประโยค} &= \frac{\text{จำนวนคำ}}{\text{จำนวนประโยค}} \\
&= \frac{106}{5} = 21.2 \\
\text{ความยากของคำ} &= \frac{\text{จำนวนพยางค์} \times 100}{\text{จำนวนคำ}} \\
&= \frac{168 \times 100}{106} = 158.49 \\
\text{แทนค่าในสูตร} & \\
\text{ระดับการอ่าน} &= 206.835 - (.846) (158.49) - \\
& \quad (1.015) \times (21.2) \\
\text{ค่าระดับการอ่าน} &= 51.24
\end{aligned}$$

เมื่อนำผลที่ได้ไปเทียบเป็นค่าระดับการอ่านจากกราฟ ความยากง่ายของหนังสือที่พิมพ์ จะเห็นว่าข้อความอยู่ในระดับ "ค่อนข้างยาก" (Fairly Difficult) ถ้าเทียบเป็นเกรด อยู่ในระดับเกรด ๑๐-๑๒.๕ คือ เหมาะที่จะใช้ฝึกอ่านกับนักเรียนระดับเกรด ๑๐-๑๒ ของนักเรียนมัธยมศึกษาในสหรัฐอเมริกา

การหาระดับการอ่านของข้อความอย่างง่ายอีกวิธีหนึ่ง โดยที่ไม่ต้องแทนค่าลงในสูตรสำหรับผู้ไม่ชอบคณิตเลข และต้องการจะประหยัดเวลา คือภายหลังที่คำนวณหาจำนวนพยางค์คือ ๑๐๐ คำ และจำนวนคำต่อประโยคแล้ว ให้ใช้กราฟความยากง่ายของหนังสือที่ให้มาพร้อมกับไม้บรรทัดอีก ๑ อัน เป็นเครื่องมือ โดยให้ปลายด้านหนึ่งของไม้บรรทัดทาบลงที่ช่อง WORDS PER SENTENCE ให้สันไม้บรรทัดทาบลงช่อง SYLLABLES PER 100 WORDS โดยให้สันไม้บรรทัดตั้งบนที่ตรงตามเลขที่คำนวณได้ (ในที่นี้คือ ๑๕๐.๔๙) การอ่านค่าระดับการอ่านให้อ่านจากตัวเลขในช่อง "READING EASE SCORE" ที่สันไม้บรรทัดตอนกลางตัดผ่านพอดี จากตัวอย่างสันไม้บรรทัดจะตัดผ่านเลขช่อง ๕๑-๕๒ ซึ่งจะได้ค่าระดับการอ่านเท่ากับ ๕๑-๕๒ จะเห็นว่าผลที่ได้ใกล้เคียงกับการคำนวณโดยใช้สูตร

สรุปและข้อเสนอแนะ

สูตรการหาระดับการอ่านของเฟลซ

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นวิธีการหาระดับการอ่านของหนังสือหรือของข้อความวิธี

หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนคิดว่าเป็นวิธีง่าย และไม่ซับซ้อนพอที่ครูภาษาอังกฤษธรรมดาจะนำไปปฏิบัติได้ สำหรับเกณฑ์ระดับการอ่านที่ได้นี้ ผู้เขียนขอเสนอแนะว่าพอที่จะนำไปเปรียบใช้กับนักเรียนไทยได้ โดยการอนุมานเทียบระดับชั้นเรียนของเรากับระดับชั้นเรียนของสหรัฐอเมริกาอย่างคร่าว ๆ โดยให้นึกถึงความเป็นจริง เช่นถ้าเรากำหนดระดับการอ่านได้เท่ากับเกรด ๘-๑๐ (๑,๒๕๒๑) (๒,๒๕๒๑) ก็อาจอนุมานนำมาใช้ได้กับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยของบ้านเรา อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นเพียงข้อเสนอแนะเท่านั้น เพราะยังไม่มีการวิจัย หรือนำวิธีการนี้มาใช้อย่างกว้างขวางในประเทศไทยของเรา ผู้เขียนได้ทดลองหาระดับการอ่านเพื่อเปรียบเทียบกับระดับการอ่านเพื่อเปรียบเทียบกับระดับการอ่าน ของผู้เรียนในประเทศไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บางระดับและเคยทดลองหาระดับ การอ่านของหนังสือเอกเวลาที่ใช้ประกอบการสอนอยู่กับระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนบางกลุ่ม อย่างไรก็ตามการทดลองนี้มีข้อจำกัดอยู่มาก เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ยังไม่กว้างขวางพอที่จะสรุปได้เป็นระดับชั้นที่แน่นอน

ตารางแสดงการแปลความหมายของคะแนนระดับการอ่านได้ ของข้อความที่คำนวณโดยสูตร
ของ Flesch

คะแนนระดับการอ่านได้ของข้อความ	ความหมายของคะแนน	ชนิดของหนังสือที่อ่าน	เกรด
๙๐-๑๐๐	ง่ายมาก	การ์ตูน	๕
๘๐-๙๐	ง่าย	หนังสืออ่านเล่นของ "Pulp"	๖
๗๐-๘๐	ค่อนข้างง่าย	หนังสืออ่านเล่นของ "Slick"	๗
๖๐-๗๐	ปานกลาง	Digest, Time	๘-๙
๕๐-๖๐	ค่อนข้างยาก	สารคดี	๑๐-๑๒ (มัธยม)
๓๐-๕๐	ยาก	Harper's, Atlantic	๑๓-๑๖
๐-๓๐	ยากมาก	หนังสือวิชาการเฉพาะแขนง	อนุปริญา, ปริญาตรี ๑๗ สูงกว่าปริญาตรี

เอกสารอ้างอิง

๑. บำรุง ไตรรัตน์ ๒๕๒๑ การศึกษาผลของการปริวรรตในประโยคภาษาอังกฤษที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒. เสงี่ยม เทชเสนสกุล ๑๕๒๑ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างส่วนลึกกับความเข้าใจในการอ่าน : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓. Bormuth, J.R. 1968. New Development in Readability Research. in Bormuth J.R. (ed). 1968 *Readability in 1968*. New York : National Conference on Research in English.
๔. Flesch, Rudolf. 1951. *How to Test Readability*. New York : Harper and Brothers.